

การติดต่อเชื้อ HIV

เชื้อ HIV สามารถติดต่อได้หลายทางดังนี้

1. ทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะไม่ได้ใส่ถุงยางคุมกำเนิด เมื่อร่วมเพศกับกลุ่มเสี่ยง จะเสี่ยงต่อการติดเชื้อ (ติดยาเสพติด รกร่วมเพศ ไม่ทราบสถานะของคู่ขา) ไม่ว่าจะเป็นการร่วมเพศระหว่างชายหญิงหรือทางทวารหนัก หรือทางปาก หรือการใช้อุปกรณ์ทางเพศร่วมกัน โดยไม่ได้ทำความสะอาด เช่น ถุงยางคุมกำเนิด การที่มีการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เช่น หนองใน แผลริมอ่อน หรือการใช้ยาฆ่า Sperm จะเพิ่มปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์
2. การใช้เข็มร่วมกันสำหรับผู้ป่วยที่ฉีดยาเสพติด ท่านควรจะใช้เข็มครั้งเดียวแล้วทิ้ง ไม่ควรใช้ร่วมกับคนอื่น โดยเฉพาะใช้ร่วมกันหลายคนและยังเสี่ยงต่อการติดเชื้อตับอักเสบบี
3. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ถูกเข็มตำ อัตราการติดเชื้อพบได้ 3/1000 ราย
4. ติดต่อโดยการให้เลือดที่มีเชื้อโรค ซึ่งปัจจุบันการตรวจเลือดและการคัดกรองการบริจาคทำให้ปัญหานี้ลดลง
5. การติดต่อจากแม่ไปลูก เด็กประมาณ 1/4 – 1/3 ของผู้หญิงที่ติดเชื้อ HIV ที่ไม่ได้รับการรักษาจะติดเชื้อ HIV แต่หากแม่ได้รับการรักษาโอกาสติดเชื้อจะลดลง โดยเฉพาะหากผ่าตัดทางหน้าท้อง

กิจกรรมที่ไม่สามารถติดต่อ

หากหลายท่านที่มีเพื่อนหรือญาติที่เป็นโรค AIDS กังวลจะติดเชื้อจากผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยเกิดอาการน้อยเนื้อต่ำใจนำไปสู่การซึมเศร้า ท่านไม่สามารถติดเชื้อจาก อากาศ อาหาร ยุง หรือแมลงกัด ห้องน้ำ ช้อนส้อม ท่านสามารถช่วยผู้ป่วยใส่เสื้อผ้า ช่วยป้อนอาหารอาบน้ำโดยไม่ติดเชื้อ กิจกรรมที่ดำเนินตามปกติมักจะไม่ติดต่อ เช่น

- การจับมือหรือการสัมผัสภายนอก
- การดื่มน้ำแก้วเดียวกัน
- การใช้ชามร่วมกัน
- สัมผัสกับเหงื่อหรือน้ำตาที่ไม่ติดต่อ
- การว่ายน้ำในสระเดียวกัน
- การใช้โถส้วมเดียวกัน
- ถูกแมลงหรือยุงกัด
- การจูบกัน
- การบริจาคเลือด

การป้องกันโรคเอดส์

องค์การบริหารส่วนตำบลบางด้วน
ม.๒ ต.บางด้วน อ.ปะเหลียน จ.ตรัง
โทรศัพท์ : ๐-๗๕๕๗-๖๘๑๔ โทรสาร ๐-
๗๕๕๗-๖๘๑๔

โรคเอดส์

โรคเอดส์ หรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง

เกิดจากการติดเชื้อไวรัสมีชื่อว่า ฮิวแมนอิมมูโนเดฟิเซียนซีไวรัส หรือเรียกย่อๆว่าเชื้อเอชไอวี โดยเชื้อเอชไอวี จะเข้าไปทำลายเซลล์เม็ดเลือดขาว ที่มีหน้าที่สร้างภูมิคุ้มกันโรค ทำให้ผู้ป่วยที่ติดเชื้อมีภูมิคุ้มกันต่ำลงจนร่างกายไม่สามารถต้านทานเชื้อโรคได้อีก โรคต่างๆ (หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า โรคฉวยโอกาส) จึงเข้ามาซ้ำเติมได้ง่าย เช่น วัณโรค ปอดบวม ติดเชื้อในระบบโลหิต เชื้อรา ฯลฯ และทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตในที่สุด

อาการของโรคติดเชื้อ HIV

อาการของการติดเชื้อ HIV จะมีความหลากหลายขึ้นกับระยะของโรค เนื่องจากเชื้อ HIV จะเหมือนอาการของไข้หวัด คือ มีไข้ ปวดศีรษะ มีผื่น อ่อนเพลีย เราไม่สามารถวินิจฉัยได้จากอาการ แม้ว่าผู้ได้รับเชื้อ HIV จะไม่มีอาการแต่เขาสามารถแพร่เชื้อสู่ผู้อื่นได้ ฉะนั้นผู้ที่มีความเสี่ยงควรได้รับการเจาะเลือดในช่วงแรกของการติดเชื้อ HIV

อาการที่บ่งบอกถึงการติดเชื้อเอดส์

- ต่อม้ำเหลืองโต คับม้ามโต มักจะมีการอันแรกของการติดเชื้อ
 - ท้องร่วง บางคนอาจจะเรื้อรัง
 - น้ำหนักลด
 - มีไข้
 - ไอและหายใจลำบาก
- เมื่อไม่ได้รับการรักษา เชื้อก็จะแบ่งตัวเรื่อยและทำลาย

ระบบภูมิคุ้มกันและกลายเป็นโรคเอดส์ ซึ่งจะมีอาการดังต่อไปนี้

- เหงื่อออกกลางคืน
- ไข้หนาวสั่น ไข้สูงเรื้อรัง
- ไอเรื้อรัง และหายใจลำบาก
- ท้องร่วงเรื้อรัง
- ลื่นเป็นฝ้าขาว
- ปวดศีรษะ
- ตามัวลงหรือเห็นเป็นเส้นลอยไปมา
- น้ำหนักลด
- การติดเชื้อฉวยโอกาส
- เป็นโรคติดเชื้อทางเดินหายใจบ่อย
- หากเป็นผู้หญิงมีอาการตกขาวบ่อย
- เพื่อยและเหนื่อยง่าย
- บางคนมีผื่นตามตัว

การดำเนินการของโรค HIV

ตั้งแต่ได้รับเชื้อ HIV และดำเนินไปสู่โรค AIDS เร็ว บางคนก็ดำเนินช้า ผู้ป่วยที่ดำเนินช้า (A slow progress) อาจจะเป็นจากพันธุกรรม หรือได้รับเชืชนิดที่มีความรุนแรงน้อยซึ่งซึ่งภูมิของร่างกายสามารถคุมเชื้อได้ และการปฏิบัติตัวที่ดี ส่วนผู้ที่การดำเนินการของเชื้อเร็วอาจจะเนื่องจากได้รับสายพันธุ์ที่มีความรุนแรงมาก เชื้อมีการแบ่งตัวมาก อายุมาก ติดยาเสพติด ติดสุรา

การรักษา

ตั้งแต่ได้รับเชื้อ HIV จนกระทั่งเป็น AIDS ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะไม่มีอาการแต่เชื้อกำลังทำลายร่างกายอย่างต่อเนื่อง ก่อนที่จะมียารักษาโรคหรือป้องกันการไปสู่โรค AIDS หลายคนที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จะไม่ยอมเจาะเลือดเพราะกลัวเจอเชื้อซึ่งยังไม่มีการรักษาแต่ปัจจุบันได้ค้นพบยาหลายชนิดซึ่งสามารถลดการแบ่งตัวของเชื้อทำให้ป้องกันโรค AIDS ได้ หากรู้ว่าติดเชื้อ HIV ตั้งแต่เริ่มแรกการให้ยาป้องกันโรค AIDS จะได้ผลดี

